

ȘCOALA NOASTRĂ

Foaie învățătorescă de cultură și orientare profesională.

Inscrisă la Trib. Mehedinți în Reg. de publicațiuni periodice sub No. 1.938 (certificatul Trib. Mehedinți No. 39.749 938).

BIBL. UNIV. CLUJ-SIBIU
Nr.-194
Exemplar legal

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Sava Bărbătescu, T.-Severin — Str. Căpitan Coravu No. 30.

O DOMNIE NOUA.

Copilul-Rege de acum zece ani, Mihai Marele Voievod de Alba Iulia s'a urcat, pentru a doua oară, deastădată major, pe Tronul Țării noastre sub numele de M. S. REGELE MIHAI I.

Născut și crescut pe plaiurile românești, sub soarele luminos al cerului nostru albastru; îmbătat de parfumul florilor și aerul rece și plin de mistere al codrilor;

desfătat de murmurul isvoarelor și

paraclor noastre limpezi, pe care

le-a călcat de tânăr cu piciorul; în-

drăgostit de brazda ogorului româ-

nesc, pe care a învățat să o tragă

cu plugul de copil; educat în școala

românească, între colegi aduși din

toate colțurile pământului peste care

este azi chemat a domni, cu profesori

dintre forțele didactice cele mai

de seamă ale școlii românești; cres-

cute în cunoașterea și cinstirea cre-

ștelor și datinelor poporului ro-

mânesc; hrănit cu iubirea de țară a

domnilor și domnițelor din trecutul

de lupte și credință al Românilor,

ale căror cetăți și mănăstiri au fost

de deamănuntul cercetate în vacanțele școlare,

M. S. Regele Mihai I

e chemat să ducă din nou la isbândă aspirațiunile

poporului românesc.

Dumnezeu să-l dea: înțelepciunea, dreptatea și sobrietatea

regelui Carol I; abnegația, devotamentul și patriotismul regelui

Ferdinand I; iubirea de cultura românească a Părintelui Său și mila

și bunătatea față de cei obijduiți, a Augustei Sale Mame.

Școala primară românească înconjoară cu toată căldura pe M. S.

Regele Mihai I și-I urează o domnie înțeleaptă și glorioasă!

15 Septembrie 1940.

ȘCOALA NOASTRĂ

Către cetitori.

Școala Noastră n'a putut să apară în anul VII decât cu un singur număr, la 1 Septembrie 1939. Vremurile grele prin care trece Țara în general și Școala și slujitorii ei în special n'au îngăduit sacrificiile necesare întreținerii acestei publicațiuni ca să poată apărea regulat ca în anii trecuți. Și alte publicațiuni învățătoresci, chiar în vremuri normale, au apărut odată sau de două ori pe an. Școala noastră față de cetitorii noștri, credem, e justificată. Vom apărea când putem și

cum putem, până când vremurile ne vor îngădui apariție regulată. Nu pierdem însă o clipă din vedere țelurile pentru care apare această publicațiune învățătorescă de luptă și de curaj în prezentarea problemelor ce interesează corpul învățătoresc.

Colegii care ne cer apariție mai regulată sunt rugați să ne sprijinească cu condeiul și cu banul lor la timp și îi asigurăm că nu vom rămânea cu nimic dator față de sprijinul ce ni-l vor da.

Redacția.

15 Septembrie 1940.

Inconsecvență, ușurință și rea credință

Cine, pe vremuri, când organele de control — autori de cărți didactice — ajunseseră la soluția de a înlocui numele lor de pe coperte cu ale soțiilor ori copiilor, ce se aflau în învățământ, — cine țipa, zic, mai tare, contra sistemului de a se impune corpului didactic manualele acestora, decât impetuosul președinte al Asociației învățătorilor, d-nul D. V. Toni?

Cine altul făcea spume la gură,

perorând contra speculanților de situații, inspecții și revizori școlari, decât ideologul din fruntea Asociației generale, care în calitatea lui de vremelnice exponent al acestui corp, anatemiza tot ce venea să apese conștiința dascălilor?

Cine, cu forța morală ce i-o acordă valoarea corpului ce-l reprezintă, putea să atace mai cu autoritate și cu mai mult prestigiu acest sistem de acaparare decât purtă-

torul de evănt al zecilor de mii de învățători?

Natural că nimeni altul decât reprezentantul autorizat al corpului didactic primar, investit cu încrederea și cu puterea ce numai un asemenea corp numeros putea să le acorde cuiva.

S'a dus campanie intensă pe această chestiune și în parte a avut răsunet. Și aplaudau învățătorii pe crainicul lor, ce încerca să le apere drepturile de a decide ei înșiși de libertatea alegerii cărților de introdus în clasele respective.

Se credea că morală nu va fi silită să-și renege temeiurile ei. Orgoliosul fante tomnatic călca tanțoș și nestingherit de nimeni, în admirația naivilor, pentru „Fata morgana”.

Și într'adevăr, nu după multă vreme, președintele asociației generale a învățătorilor din România, grație împrejurărilor și recomandărilor unor personalități cu mare trecut „sus”, interesat de a se servi ca reprezentant al învățătorilor, este bombardat pe fotoliul de subsecretar de Stat dela Ministerul Educației naționale.

Nu mă ocup în acest articol dacă trecerea pe aci o să lase ori nu urme (se vor vedea ce fel de urme!). De acest lucru mă voi ocupa cât de curând. De data asta însă, vreau să fac numai unele constatări din care să se vadă ce preț trebuie să se pună pe vorba cuiva în anumite situații și în ce măsură să se dea cuvenitul acord.

Și că-i așa și nu altfel, stau mărturie manualele de curs supraprimar din 1939/40.

De cele monopolizate ne vom ocupa și de ele la timp și le vom cânta și cântecul lor.

Dar să revin la cele de curs supraprimar. Mă refer numai la citiri, geografii, gramaticii și aritmeticii. Acestea n'au putut fi monopolizate. Și cam de ce? Nu cumva este ceva la mijloc, care a răsturnat principiul ieftinătății la mijlocul drumului? Se vede că este!

Manualele oficiale monopolizate au un preț modest. La timp s'a manevrat onorabil și partea leului și-au asigurat-o autorii, pe cari îi știm. Și-i știm și pe cei din luminis, și pe cei din umbră.

În schimb, la cărțile de curs supraprimar nu sunt ținuți să aibă același sentiment grijuliu de nevoia săracului.

Ideologia nu trebuie să lipsească în totul prin ținuta ei pe cei ce pot să beneficieze de situația lor. Oamenii doar suntem! Fiecare la rândul lui. Când vulpea nu poate apuca strugurii, zice că sunt acri. Așa și cu anumite atitudini într-o vreme, când nu se pot mânca strugurii, și cu altele, când ei sunt ușor de mâncat. Căci dacă n'ar fi așa, n'am vedea pe coperta cărților de curs supraprimar nume simandicoase de autori cu răspundere morală (sic)!

Erau acești autori erii numai niște simpli mandatarii ai corpului. De

doi ani și mai bine, înt mari dregători în ministerul educației naționale, ba unul ce s'oi ulti, a cu pumnii în piept, făcând șesei da gură pentru cauza învățătorilor, este chiar subsecretar de stat d-ari.

Ei bine, pe coperta cărților de curs supraprimar apăreamele domnului subsecretar de stat D. V. Toni și rețineți că aceste cărți sunt de dată recentă, 1939/40.

Prețul manualelor diferiților autori diferă. Cele mai scumpe sunt ale „trustului ministerial” susținut de organele de control din țară, toate creaturi țoniste. Înțelegeți dar — cum e cazul.

Ne întrebăm acum: Nu este același Toni, palavrăgiul de erii, care tuna și fulgera contra inspecțiilor și revizorilor școlari autori de manuale didactice, că le impun cărțile lor învățătorilor pentru a fi introduse în clasele acestora?

Cum, lor nu li se cădea, dar celui ajuns pe un strapontin ministerial, se cădea să facă ce a zis tot d-ari când era președinte al asociației, să nu se facă?

Frumos exemplu și frumos caracter! Și a mai căutat acum doi ani, la Constanța, cu ocazia congresului, să manevreze și alegerea ca președinte pe viață! Demagogii au soarta ce singuri și-o aleg.

Nu crede domnul Toni că trebuie să tragă consecințele inconsecvenței sale? Nu crede că greutatea cuvântului său este o minciună, iar vorbăria de erii, un efemer gest de neseriozitate? Cine acuza erii? Cine a trecut azi pe banca acuzării? Trebuie dovezi? Toată lumea le vede: inconsecvență, ușurință și rea credință. Concluzia? În sânul familiei!

Lăcomia de arginți coboară pe om și-l arată în toată goliciunea, atunci când una propovăduiește și alta făptuește.

Ce preț se mai poate pune pe cuvântul atât de ușor al unui fanfaron, care grație naivității acestor modești profesioniști, iar nu „din ordin” cum îi place să-și etalizeze fumurile în cabinetul său, a urcat treptele Ministerului Educației?

A tras sabia erii, ca să ruginească azi. Consecvența. A fluturat și agitat flamura erii, ca s'o înfășoare azi.

Ce manuale pot să prefere bieții învățători în situația aceasta? Pe ale colegilor, ori pe ale domnului ministru? Din două puncte de vedere, pe ale domnului ministru: 1. Căci sunt ale domnului ministru și al 2-lea că se fac presiuni prin organele de control, care nu mai sunt cele de erii, ci cele de azi, toate creaturi țoniste.

Poate linge cineva unde a scuipat? Nu oricine! Linge unde a scuipat, acel ce se gândește că e mai bine măgar viu, decât leu mort; ca să ne dea ocazie să spunem: „Să nu judeci ziua, până n'a apus soarele!” Salve, maestre al caracterelor!

MANLIU STĂNCESCU

Institutor.

10 Septembrie 1940.
T.-Severin.

O PRIMEJDIE. UN ABUZ

Un coleg învățător dintr'un sat din județul Mehedinți m'a întâlnit mai zilele trecute pe stradă și m'a întrebat discret dacă poate inspectorul V. Presură să-l oblige să dea poliță pentru cărțile trebuincioase copiilor dela școala satului unde el e învățător, cărți pe care să le procure banca populară „Infrățirea”, la care inspectorul V. Presură e președinte. Pentru a mă convinge că are un asemenea ordin, a scos din buzunar o jumătate de coală tipărită și o poliță-imprimat. Mi-a cetit:

„Noile comandamente ale timpului ne cer săforțăm deosebite pentru redresarea patriei noastre scumpe, care trece prin grave momente de criză... De aceea Consiliul de Administrație... a pășit astăzi cu hotărâre la fapte, dând vieții secției economice de aprovizionare și consum, deocamdată numai cu articole de librărie. ...dar nu vedem care să fie „înviată și” acela care, ocolindu-ne va al edmi ju” altă librărie! ...De aceea „pume e băta” coți și să ne înaintați „bancii rească” ca gent — la sediul „tele” pstele și rechizitele de car „nevee... La ridicarea căte nte va plăti în numerar sumele at pâr” te dela elevi, iar pentru restrite va depune efect avalizat de regi... In acest scop vă anexăm poliță... Cooperativa noastră va ne în evidență într'un registru special comenzile dvs..., pe școli, așa încât să poată informa autoritățile școlare de felul în care înțeleg învățătorii să concluzioneze cu noi... Semnează: Virgil Presură, Ștefan Pârlișas, Ion Gionea, M. Cașan, C. Văduva ș. a.

Din polița tipărită și anexată ordinului citește vorbele: „...Voi plăti pentru acest unul și singurul meu bilet la ordin în ordinul băncii populare „Infrățirea” din T-Severin, suma de lei...”

Am luat din mâna colegului circulara și am cetit:

„Noile comandamente ale timpului ne cer săforțăm deosebite pentru redresarea patriei noastre scumpe, care trece prin grave momente de criză”. Am înțeles: Noile comandamente ale timpului ne cer nouă, învățătorilor mehedințeni, săforțăm deosebite pentru redresarea buzunarelor d-lui V. Presură, golite în chefurile pe care le face decând își apără scumpa noastră patrie, stând mai mult la partea sedentară a regimentului în Turnu-Severin. Nu-i ajung: solda gradului, locuința, lemnele și lumina gratuite dela direcția școlii primare de fete No. 3, leaflunară destul de grasă dela bancă, sinecurile dela asociație, impozitele asupra învățătorilor și micile afaceri făcute cu inspecțiile de înaintări de care vorbesc învățătorii. Vea ceva și dela cărțile e'evilor săraci dela școlile satelor din județul Mehedinți și acel ceva garantat, prin poliță, de salariul învățătorilor de sub ordine!

Am spus colegului care m'a întrebat și o spun aici în scris să citească *Cumularul V. Presură*, să citească clica care contrasemnează ucuzul trimis de acest inspector învățătorilor, să citească toți învățătorii din județul Mehedinți și să citească și patronul acestui nerușinat: Afacerea de librărie pe care vrea să o facă cu banca învățătorilor e o primejdie. E o primejdie pentru că banca s'a înființat să facă operațiuni de credit cu asociații ei, operațiuni în care riscul e mai mic. Operațiunile de librărie, cu toți învățătorii din județ asociați și neasociați și cu toată lumea de școlari și de părinți, au risc mult mai mare, care, desigur că nu poate fi acoperit din buzunarele lui V. Presură, ci din capitalul societărilor băncii. Mai e o primejdie pentru bancă acest fel de operațiuni și din punctul de vedere al pierderii dreptului pentru bancă de a mai face reținerile ratelor din împrumuturi și cotizațiilor la capital prin statele de plata salariilor învățătorilor. Acest drept a fost dobândit de bancă cu obligația să facă numai operații de credit cu membrii ei (art. 238 din legea de organizarea Ministerului).

Nu va fi Presură până lumea la Inspectoratul școlar al județului să rețină ce vrea, când vrea și cum vrea din salariile învățătorilor!

E un abuz din partea lui V. Presură, inspector școlar primar al jud. Mehedinți, să oblige în scris pe învățătorii a face comenzi numai de anumite cărți ce aduce la taraba lui și a da polițe semnate și avalizate de învățătorii dela școală. Învățătorul e liber a recomanda cărțile ce le crede mai potrivite elevilor din clasele sale și părinții copiilor cumpără cărțile de unde le găseșc în condițiile cele mai lesnicioase pentru economia pungilor lor. De unde, pe aceste vremuri de criză cumplită, dreptul de a ține registre speciale de evidența comenzilor, pentru a informa autoritatea școlară de cele cumparate, de autorii introduși sumele plătite? De unde obligația pentru învățător de a garanta costul cărților elevilor cu poliță avalizată, care să meargă în cassa băncii Infrățirea?

Colegii învățători știu că epoca nenorocită a abuzurilor fără putință de control în țara aceasta a încetat! Exemplul e dat. El a început de sus de tot și destul de viguros pentru a mai putea să se mai creadă că mai poate fi tolerat lui V. Presură la Mehedinți să facă ce vrea!

Dacă va îndrăzni să smulgă o singură comandă în condițiile dispozițiilor din ucuzul comentat mai sus, ne vom face datoria să reclamăm pe acești funcționari incorigibili și învățătorul laș Domnului General Antonescu, Conducătorul Statului Român, pentru a tăia răul din rădăcină și în administrația școlară dela Mehedinți!

SAVA BĂRBĂTESCU

15 Septembrie 1940.

O serie de manuale bune pentru cursul primar

O serie de manuale bune pentru cursul supraprimar este seria manualelor întocmite de către: *Marin Florescu, Sava Bărbătescu și Ilie Jianu, institutori, Sofia Andreescu și Ion Biber, profesori secundari.*

Educația pedagogică, căpătată de majoritatea dintre autorii numiți mai sus la unul din pedagogii de seamă ai școlii românești, la profesorul erudit Ștefan Velovan; experiența căpătată de cea mai mare parte din autori la școala de aplicație condusă de Ștefan Velovan, ca director; experiența dobândită timp de ani în întocmirea tutelor manualelor folosite de școala primară românească în primele patru clase, manuale care au fost primite cu căldură de colegii învățătorii din toate colțurile pământului românesc, dar mai ales de cei din Oltenia, — toate aceste motive au îndemnat pe autorii numiți mai

sus, să întocmească o serie de manuale pentru clasele V, VI și VII din învățământul supraprimar în spiritul programei întocmită și promulgată în 1938.

Avem satisfacția să anunțăm pe cetitorii noștri că, cantitatea de cunoștințe pusă în fiecare manual, calitatea acestor cunoștințe și metoda de expunere au atras aprobarea completă a acestei serii de manuale din partea Comisiunilor numite de Ministerul Educației Naționale pentru cercetarea lor, aprobare dată pe bază de constatări de merite deosebite a acestor manuale.

Ne vom îngădui, nu pentru lauda autorilor, ci pentru evidențierea calităților manualelor, a cita pe scurt și din memoriile explicative întocmite de autori pentru a însoți manualele înaintea Comisiunilor cercetătoare, și din referatele întocmite

de Comisiuni asupra acestor manuale, cu care au fost propuse Ministerului spre aprobare:

I. „Bucățile de lectură s'au ales așa ca ele să completeze și să ilustreze lecțiunile de istorie, scoțând în evidență mai ales latura etică a vieții fiecărui popor din antichitate.

S'au ales și s'au introdus și bucăți descriptive despre locuri și regiuni din alte țări și din țara noastră, pentru a completa cunoștințele de geografie și de știință.

Poeziile sunt dintre cele mai reușite ale scriitorilor noștri și mai potrivite sensului educativ urmărit de școală.

Bucățile de religie, istorie, igienă și cultură socială s'au tratat conform programei analitice, căutându-se a li se da o formă de redactare cât mai simplă, mai precisă și mai apropiată de puterea de înțelegere a copiilor.”

(Din memoriul pentru citirea V).

„Bucățile de lectură despre viața omului primitiv s'au luat din biblioteca Cosinzeana, din broșura „Omul preistoric” de d-l prof. Marin Demetrescu, ca fiind mai potrivite cu cerințele programei.

S'au pus bucăți din cronicari, cu subiectele încrinate de programă, cum și bucăți descriptive de ale scriitorilor consacrați, privind diferite regiuni ale țării noastre.”

(Din memoriul pentru citirea VI).

„Din autorii indicați de programa analitică, s'au luat bucăți și fragmente potrivite cu gradul de înțelegere al elevilor; bucățile descriu — unele, regiuni ale țării noastre; altele completează cunoștințele în legătură cu viața contemporană a României.

S'au adăugat scurte biografii ale scriitorilor.

Am socotit potrivit să dăm material și pentru două șezători școlare.”

(Din memoriul pentru citirea VII).

„Manualele de citire întocmite de către d-nii M. Florescu, Ilie Jianu, Sava Bărbătescu și I. Biber sunt lucrate cu multă îngrijire și frumos ilustrate.

(Din referatul Comisiunii de cercetarea manualelor de L. Română).

II. „Ca metodă de lucru în predarea lecțiilor de gramatică, s'a plecat dela exemple luate, pe cât e cu putință, din operele scriitorilor români, accesibile nivelului de cunoștințe ale elevilor.

Prin observări, s'au dat îndrumări pentru analiza exemplelor date; s'au dat noțiuni, definiții și reguli, formulate concis, simple și pe înțelesul elevilor.

La fiecare lecție s'au dat în text aplicări de recunoașteri și construcții de noi noțiuni.

La compuneri, s'au ales bucăți care să dea prilej de aplicare tuturor cunoștințelor gramaticale învățate; bucățile prezentate formează, prin conținutul lor, un mănunchiu de cunoștințe interesante, cu caracter educativ — moral și estetic.

Ca modele de compuneri la clasele VI și VII s'au dat scrisori și documente comerciale în legătură cu cooperativa școlară, tratată monografic în manualele de contabilitate.”

(Din memoriul pentru gramaticile V — VI — VII).

„Manualele de gramatică pentru clasele V, VI și VII complimate, întocmite de d-nii Sava Bărbătescu, Marin Florescu și I. Jianu sunt lucrate metodic și în conformitate cu programa analitică.”

(Din referatul Comisiunii de cercetarea manualului de L. Română).

III. „In tratarea lecțiilor de aflarea volumului prisme, cilindrilor, piramidei și conului am folosit ca material didactic corpuri cu aceeași bază și aceeași înălțime. Aceasta, pentru evidența raportului dintre volumele diferitelor corpuri și pentru a da sugestii învățătorului ce s'ar folosi de acest manual, să prezinte intuitiv elevilor, aceste raporturi. (D. e. La tratarea volumului cilindrilor, care are aceeași bază și aceeași înălțime cu o prismă, se constată intuitiv, prin golirea conțin-

tului cilindrilor în prismă, că ele au volume egale; deci regula e identică la ambele volume. La piramidă și la con, folosindu-se aceeași metodă, se constată în mod intuitiv, că volumul lor e a treia parte din acela al prisme sau cilindrilor cu aceeași bază și cu aceeași înălțime.”

(Din memoriul pentru aritmetica VI).

„In tratarea lecțiilor de contabilitate, cerute de programa analitică, s'a folosit o metodă personală a noastră și anume:

Principiul debitării și creditării s'a folosit întâi la partiță; în legătură cu cunoștințele despre partiță s'au tratat conturile. În înregistrarea operațiunilor în conturi s'a folosit sistemul monografic al unei cooperative școlare, foarte ușor de înțeles și de aplicat de elevii oricărei școli primare.

Această metodă este a noastră, nefolosită până acum de nici un alt manual și ne rezervăm drepturile de autori asupra ei. Registrele comerciale au fost și ele descrise și folosite tot cu prilejul acestui sistem monografic.”

(Din memoriul pentru aritmetica VII).

„Cercetând manualele de aritmetică și geometrie de clasele V, VI și VII prezentate de domnii: Marin Florescu, Sava Bărbătescu și Ilie Jianu, am constatat următoarele:

Toate trei manualele tratează bine materia cerută de programa analitică și în special în manualul de clasa VII, comptabilitatea cooperatistă, cu aplicații la o cooperativă școlară, este tratată așa de clar că poate servi de model.”

(Referatul Comisiunii pentru cercetarea matematicilor de curs supraprimar).

„In manualele prezentate de d. Sofia Andreescu, Margareta S. Bărbătescu, M. Florescu și Ion Biber, materia este tratată în general, în conformitate cu programa; lecția în plus în manualul pentru cl. V, despre „coordonatele geografice”, o sim însă necesară pentru determinarea zonelor de căldură.

Cunoștințele sunt prezentate într'o formă simplă și potrivită cu dezvoltare. Stilul nu-i lipsit de claritate și naturalitate.”

(Din referatele Comisiunii pentru cercetarea manualelor de geografie de curs supraprimar).

In privința manualelor de Fizică și Chimie pentru clasele V, VI și VII, aprobate anul acesta, referatele Onor. Comisiunii de cercetare sună astfel:

„Lucrarea este bună ca fond și formă; este în conformitate cu programa analitică; are deseriuri cât se poate de clare.”

Caetele de caligrafie (scriere frumoasă), pentru clasele I—IV, au fost și ele refăcute și puse în concordanță cu cerințele noii programe analitice din 1938.

Comisiunea numită de Minister le-a cercetat și le-a găsit în conformitate cu principiile de scriere frumoasă prevăzute în programa pentru clasele I—IV, iar onor Minister al Ed. Naționale le-a aprobat cu ordinele No. 244 și 247/939.

In caetele de caligrafie pentru clasele I și II s'a folosit metoda liniaturii și scrierii prin alunecare, cerute de noua programă.

*

Învățământul Geografiei, după noua programă, începe în școala primară din clasa I și se predă fără manuale, în clasele I și II și cu manuale în celelalte clase.

După cum învățarea scrierii și cetirii se face cu ajutorul unui abecedar, autorii acestei serii de manuale didactice au întocmit niște caete de desemn geografic cu elementele necesare introducerii elevilor din cl. I și II primare în studiul geografiei, numite „abecedar geografic”.

Amândouă aceste abecedare geografice sunt întocmite după centrele de interes indicate de noua programă: abecedarul geografic pentru clasa I după centrele: Școala, casa părintească, curtea și grădina; iar abecedarul geografic pentru clas

II după centrele: ulița, satul — orașul și regiunea.

Fiecare *abecedar* conține vederi — sugestii de intuiții locale; planuri și hărți — deseme, de cetit cu elevii: în cel de clasa I orientate după „dreapta, stânga, sus, jos”; în cel de clasa II orientate după punctele cardinale; paginii albe de desemnat planuri și hărți în legătură cu cunoștințele dobândite.

La sfârșitul predării cunoștințelor referitoare la fiecare centru, sunt file pentru a fi detașate ca *desemne sintetice a celor învățate*, spre a fi înramate și *expuse pe pereții claselor*.

Abecedarul geografic, pentru cl. II pe lângă vederi de munți, dealuri, fluvii, râuri, de port național, bogății, etc., din regiunile ținuturilor Olț și Dunărea de jos pentru a fi intuite de elevi, cuprind și *hărțile acestor regiuni cu margini, relief, ape, și județele respective*, absolut necesare predării acestui învățământ.

Indicații metodice, scurte, scrise în josul fiecărei pagini din fiecare *abecedar*, arată și învățătorului și elevilor ce au de făcut în fiecare lecțiune.

Aceste două *abecedare geografice*, care cuprind sugestii pentru intuiții locale, pentru citirea planurilor și hărților, și *indrumări pentru desemnarea planurilor școlii*, casei părintești, uliței, satului, orașului; apoi pentru *desemnarea hărților comunelor, împrejurimilor comunelor, regiunilor, sunt mijloace prețioase în introducerea pe nesimțite și cât se poate de atrăgător în studiul geografiei a elevilor din clasele I și II primare*. Cu întocmirea acestor

manuale și caete, autorii lor cred că vin în ajutorul colegilor învățători și colegelor învățătoare și elevilor și elevelor lor prin punerea la îndemâna lor a unor mijloace plăcute, atrăgătoare și educative.

Caetele de desemn geografic folosite în predarea geografiei la cl. III și IV tipărite anii trecuți au fost și ele puse în concordanță cu cerințele noii programe și tipărite și puse în vânzare de librăria editoare.

De asemeni, *caetele de desemn* pentru clasele II, III și IV primare, au fost refăcute și transformate în *blocuri-desemn*, pentru a corespunde cerinței programei, de a putea fi detașate foile cu desemele reușite, ca să fie afișate în expozițiile școlare.

Cu aceasta, ei cred că-și plătesc și o datorie de conștiință întrucât talantul primit, nu-l îngroapă, ci îl dau circulațiunii.

Ca formă de prezentare, manualele sunt tipărite pe hârtie satinată, cu o literă dintre cele mai igienice pentru sănătatea ochilor, cu clișee și hărți bine reușite, cu coperte semitari, care asigură o bună păstrare a manualului.

Ca preț, aceste manuale sunt cele mai eftine din manualele similare, pentru a putea fi procurate de toți elevii înscriși la școală. Nu există alte cărți similare mai eftine. Toate aceste calități recunoscute de factorii competenți și de observațiile corpului didactic din trecut ne-au îndrumat să intitulăm articolul „O serie de manuale bune pentru cursul supraprimar”.

SAVA BĂRBĂTESCU

în teritoriul românesc rămas liber azi, când sunt mii de învățători disponibili! La repartizarea și utilizarea acestui corp să se țină seamă și de marea nevoie de a se face școala mai iubită de părinți și mai simțită trebuință învățătorilor.

O cer vremurile și evenimentele care se petrec în jurul nostru!

Un învățător dela o școală cu 7 clase

Cantina școlară, farmacia

Art. 36 din legea inv. primar spune: „Instituțiile anexe ale școlii primare sunt: a) pentru sănătatea copiilor: *Cantina școlară, farmacia*, etc.

Art. 37. Cantina școlară se înființează de către comitetul școlar sau de alte instituții publice sau private — prin mijlocirea comitetului — cu scopul de a ajuta prin hrană pe copiii săraci sau care locuiesc la mari distanțe de școală.

Art. 38. Farmacia școlară urmărește să obișnuiască pe copii cu înțelegerea rostului medicamentar și cu noțiuni elementare de igienă preventivă.

Medicul școlar sau cel de circumscripție trebuie să inspecteze farmacia școlară.

Pentru sănătatea copiilor, medicii de județ și de plasă vor face cât mai dese vizite și inspecțiuni pe la școli, luând măsuri de respectare a igienei... etc.”

Scopul și deci rostul cantinelor școlare și al farmaciilor școlare este cuprins în texte de lege precise. Lipsa de mijloace, mai ales pentru cantine și puținul interes arătat de aparatul sanitar existent pentru farmaciile școlare, și cantinele și farmaciile școlare încă sunt *deziderate* scrise în lege pentru vremuri mai bune.

Urmărilor vremurilor de războiu în care trăim și mai ales urmările secetei cumplite din anul acesta, seceta care amenință cu foamea multe regiuni din țara noastră, tre-

bue să ne pună pe gânduri pe cei ce suntem chemați a lucra cu copiii din orașele și satele țării noastre.

Cantinele școlare, care să servească cel puțin o bucată de pâine ori mălai și o fiertură la amiază copiilor săraci, trebuie să devină realități pe aceste vremuri de sărăcie! Strădania de a cizela suflete din trupuri lihnite de foame și slăbănogite de friguri, ori de alte boli endemice în satele noastre, va rămâne fără nici un efect pozitiv. Paralel cu deschiderea școlilor și luarea măsurilor de procurarea cărților, rechizitelor, lemnelor de foc, trebuie luate măsurile indicate de mediul în care trăim fiecare pentru funcționarea cât de modestă a cantinei școlare. Să se ceară primăriilor respective ajutorul lor! Să se ceară și comitetelor școlare obolul lor și să se ceară familiilor înstărite și sacrificiul lor! Învățătoarele cu elevele din cursul complimentary pot pregăti cu alimentele în natură, hrana celor nevoiași.

În organizarea *farmaciilor școlare*, atât de trebuincioase ca post de prim-ajutor în *art. 38* aarea unor boli mai ușoare, are și *art. 38* învățătoarea un rol *art. 38* semnat prin strângerea și conștientizarea plantelor medicinale tratate în *art. 38* cursul supraprimar și au și *art. 38* medici de plasă rolul dumnealor, Dacă nu s'ar mulțami numai cu *art. 38* ite la primărie pentru *art. 38* procesului-verbal de inspecție, bun și el la ceva!, și ar cerceta mai cu multă bună voință școlile din circumscripție și ar lăsa și ceva *art. 38* mente strict necesare la primul ajutor, aceste farmacii ar putea ființa.

Și *art. 38* cantinele școlare și *art. 38* farmaciile sunt instituții prevăzute de lege a ființa pe lângă școală pentru a ne da copii sănătoși. Fiind convinși că nu se poate *art. 38* sănătoasă decât *art. 38* corp sănătos, să cerem sprijinul tuturor celor ce pot să ni-l dea ca aceste instituții de ajutor să ia vieață cu începutul acestui nou an școlar!

I. B.

Lupul își schimbă părul. Dar năravul?

Câțiva dintre învățătorii mehedineni, chemați acum câteva zile la Inspectoratul școlar al județului Mehedintzi să depună jurământul de credință M. S. Regelui Mihai I, îmi spun a d. Virgil Presură, inspector școlar prin voința d. Dumitru V. Toni, se bătea cu pumnii în piept și se jura într'o cuvântare rostită celor ce au depus jurământul că „a fost și este cel mai dărz legionar, etc.”.

Unul mi-a adus foaia „Țara nouă” Anul 3 No. 6 din 25 Octomvrie 1937, cu articol editorial „Roma—Berlin, Paris—București de Virgil Presură”, pentru a-mi spune: „N'are rușine omul ăsta? Ce ne socotește el pe noi?”

Pentru opinia publică și lumea învățătoarească, spicuim din numitul articol gândurile de acum trei ani numai, ale legionarului Virgil Presură:

„România trebuie să fie atentă și pregătită nu pentruca, îmbrăcată în haina naționalismului huliganic, să intre în cărdășia dictatorială a axei Roma—Berlin..... In aceste împrejurări, acei care vor să târască țara înspre axa Roma—Berlin ne apar ca trădători, ori ca inconștienți.....”.

Și cu învățătorii cu care am stat de vorbă mă întreb și eu: Ce exemplu de consecvență și de caracter dă celor chemați a pregăti prin vorbă, faptă și exemplu viitorul de mâine al Țării?

În cărțile ce le punem în mâna școlărilor, este scris proverbul: „Lupul își schimbă părul; dar năravul, ba!” Ținem la dispoziția celor ce au chemarea a cântări vorbele și faptele conducătorilor de instituții, ca cea condusă azi de d. V. Presură, numitul articol.

S. B.

Gânduri pentru folosirea miilor de colegi rămași disponibili după evacuarea ținuturilor românești

Legea inv. primar în vigoare prevede că, în afară de cursul elementar, care durează patru ani, școala primară cuprinde și un al doilea curs de trei ani, obligator pentru toți copiii care nu urmează nicio școală de grad secundar.

Aceste trei clase au menirea să facă o pregătire profesională elevilor cari le urmează, fiind complet adaptate și specializate după regiunea în care trăesc copiii. In ele trebuie să învețe copilul de țăran ce însemnează a face o cultură agricolă rațională, precum fiul de orășean trebuie să se deprindă cu introducerea într'o meserie, de care va avea nevoie în gospodăria sa. Fetele vor dobândi o pregătire practică gospodărească similară aceleia din școlile de economie casnică”.

Atât legea inv. primar din 1924 cât și cea actuală sunt călăuzite de principiul că școalele primare din comunele urbane și comunele rurale să funcționeze cu amândouă ciclurile de învățământ, adică cu 7 clase. Și satele și cătunele mai depărtate de 3 km. și cu populație școlară mică sunt obligate să se grupeze în centre pentru funcționarea și a ciclului superior. Pentru aceasta însă, atât legea cât și prac-

tica îndelungată ne arată că o școală cu 7 clase nu poate funcționa cu 1 singur învățător! Dacă până acum încă s'au mai păstrat asemenea școli din lipsa de învățători, azi, cel puțin, din miile de învățători veniți din ținuturile românești evacuate să se repartizeze, în primul rând, școlilor cu un singur învățător, cel de al doilea.

Pentru a corespunde cerințelor programei, școlile cu 7 clase au nevoie mare de maestri pentru meserii după regiunile în care funcționează.

Sunt atâția maestri și maestre dela liceele industriale de băeți și fete care s'ar putea plasa la școlile primare, cel puțin la cele din centrele mai populate, după specialitățile lor, pentru a da vieață acestor cursuri supraprimare, făcându-le de folos populațiunii din acele centre.

Credem că în acelaș chip s'ar putea plasa și învățătoarele, cu diferite cursuri de gospodărie, de lucru manual, făcute în ultimii ani.

Școala cu cel puțin doi învățători trebuie să fie o axiomă. Școala cu 7 clase, ca să fie viabilă și de folos și să nu fie privită de părinți ca o povară, are nevoie de o organizație mai completă, cu personalul trebuincios. Și aceasta se poate face

ȘTIRI ȘI FAPTE

Prin evacuarea provinciilor Basarabia, Bucovina de Nord, Dobrogea de sud și Ardealul de nord, mii de învățători români au rămas fără posturi. Ministerul Educației Naționale lucrează stăruitor la încadrarea lor la școlile din teritoriul românesc liber. Nimic mai legitim.

Se mai pune însă și o altă problemă. Sunt serii de mii de normalişti cu diplome de învățători, care au terminat școlile normale în anii 1934—1940 și care așteaptă numirea lor în învățământ. Au fost luați dela ocupația părinților lor și pregătiți cu mari sacrificii pentru nevoie de culturalizare ale Statului Român. Vina deci nu-i a lor că azi au ajuns suflete sdrobite, trupuri istovite, tineri fără nici un rost pe lume, ci a neprevederii conducătorilor Statului a nenorocitelor evenimente ce au dat peste neamul românesc.

Pentru ei nu se găsește o formulă să fie folosită, după pregătirea lor, la munca pentru reclădirea Statului Român?

In sfârșit, străjeria a încetat de a mai mâni fonduri și de a mai funcționa. Ne arătăm satisfacția noastră pentru economiile ce se fac cu oprirea risipei banului public în plata unor nechemăți, în timp ce nouă ni se lua cu forța, impozite și diferite subscripții, pâinea zilnică! Cinismul și nepotismul au primit lecția meritată.

S. B.

A cui este mașina No. 321? A inspectoratului școlar al județului Mehedintzi ori a inspectorului școlar? Ne 'ntreabă lumea.

Noi răspundem: Este a inspectoratului școlar, dar inspectorul școlar, abuziv și incorrigibil cum îl știm, n'o s'o țină doar în garaj, că nu degeaba a stors el cu hapa dela bieții învățători, banii cu cari a cum-

părat-o și nu degeaba dau tot bieții învățători câte 120 lei pe an pentru întreținerea mașinii, cu care autenticul baron de Ghelmeioaia își face promenadele de agrement.

De data asta, nu ne mai îndoim că d-l Ministru de resort îi va da lecția cuvenită, arătându-i că destul a abuzat de tot și de toate, cât timp și-a jucat caii în acest județ.

Suntem informați că d-na Aurora Presură, directoarea școlii No. 3 fete din T.-Severin, a luat iarăși drumul pribegiei spre București.

Adică, nu al pribegiei, fiindcă drumurile făcute până acum la București în a-și „pune bine” soțul, n'au fost degeaba bătute.

Nu știu, dacă și de data asta, având în vedere noi oameni și noi moravuri, se va fi bucurat de aceeași atenție ca în trecut sub pulpana ocrotitoare a fostului... Toni.

Inspectorul școlar local, cel cu cartea de vizită a răposatului Matei Presură, încearcă transformismul cameleonului. Nu mai prinde.

Cel ce-a traficât cu interesele învățătoarești, să tragă consecințele!

Dacă și în aceste vremuri de limpezire a moravurilor, nărașiții vor continua să sfideze sentimentul public, atunci nu rămâne decât să ne sinucidem ca națiune.

La școala No. 3 băieți din T.-Severin continuă a fi încă director un venetic de obârșie transdunăreană. Deși este în ultimul an de funcționare, totuși autoritatea școlară locală, după capriciile soției inspectorului școlar, care inzistă a-l menține, nesocotește și legea și sentimentul românesc, pe cari conducerea de sus înțelege să le prețuiască în cinstea cuvenită exclusiv elementului etnic.

Între directorii de școli primare din T.-Severin, numiți mai recent, este și doamna directoare dela școala primară No. 1 fete. E învățătoare gr. I, e directoare, locuiește în locuința pentru directoare a școlii, are și lemne și lumină și servitoare, gratuit; soțul doamnei directoare e preot, e profesor de liceu, a fost comandant al legiunii de străjeri cu leafă; au casă proprie în T.-Severin pe strada Traian, lângă școală, închiriată. Ce bine e când știi soții să se învârtăască! Dar numai o întrebare își pune lumea: Așa o scri la cartea sfântă pe care ceteste preotul-soț al doamnei directoare în sfânta biserică? Autoritatea școlară dela Mehedinți nu cunoaște aceste stări de fapt? Ori tace, ca să nu se lege cineva și de doamna directoare dela școala primară No. 3 fete, care e menținută directoare peste prevederile art. 85 din Legea învățământului? Și mii de învățători din provinciile evacuate bat la ușile Ministerelor pentru o bucată de pâine și pentru un adăpost!! Mii de normalști cu diplome de învățători din seriile 1934—1940 așteaptă după vreun loc de suplinitor cu 1948 lei pe lună!

M. S.

1. După învârtăciuni deschis porțile ferecate al Ministerului Educației Naționale în plecarea de acolo a lui D. V. Toni am aflat că decizia No. 56.152 din 1 Aprilie 1938, prin care am fost îndepărtat din postul de revizor izolat inamovibil al județului Mehedinți și înlocuit cu V. Presură, a fost alcătuită și semnată de D. V. Toni ca subsecretar de stat, după stăruința lui V. Presură, înainte de a fi semnată, de către ministrul titular al departamentului, decizia No. 59010 din 6 Aprilie 1938, publicată în Monitorul Oficial No. 84 din 11 Aprilie 1938, prin care i s'au fixat atribuțiile.

Acest fapt fiind un abuz de putere, prevăzut și pedepsit de articolul 245 din Codul penal în vigoare, am făcut reclamațiune Parchetului de Mehedinți împotriva lui D. V. Toni și a lui Presură, cerând pedepsirea lor și despăgubiri în sumă de 500.000 lei pentru daune morale și materiale.

2. Tot acum aflând că dispoziția luată prin ordinul No. 61.136 din 18 Aprilie 1940, prin care am fost suspendat din învățământ și trimis în judecata Comisiei disciplinare, a fost luată tot de către D. V. Toni, fără a avea decizie-delegație din partea Ministrului titular, publicată în Monitorul Oficial la începutul anului școlar 1939/40, de a pedepsi învățătorii, de a-i trimite în judecata Comisiei disciplinare și de a-i suspenda, aceste atribuțiuni fiind ficsate de către art. 207 din Legea inv. primar numai ministrului, am făcut reclamațiune aceleiași Parchet tot pentru delictul de abuz de putere săvârșit de către D. V. Toni, cerând pedepsirea lui și despăgubiri în sumă de 250.000 lei pentru daune morale și materiale ce mi-a pricinuit.

3. La 20 Iunie a. c., aflând că inspectorii D. Giuculescu și V. Presură au întocmit și înaintat Ministerului Educației Naționale un raport, care a fost înregistrat la Minister la No. 61.136/940, prin care am fost învinuit că am lipsit 13 zile dela clasă, fără concediu și fără suplinitor în anii 1938/39 și 1939/40, etc., am declarat acest raport Cabinetului IV de instrucție de pe lângă Tribunalul Dolj, ca fals și am justificat cu ordin trimise de Inspectoratul școlar și cu martori că n'am lipsit nici un ceas, fără concediu aprobat și fără suplinitor, dela clasă. Am cerut despăgubiri pentru daunele morale și materiale ce mi-au pricinuit prin alcătuirea acestui raport fals, pe baza căruia D. V. Toni a dat ordinul 61.136/940 de suspendarea și trimiterea mea în fața Comisiei disciplinare a Ministrului, suma de 200.000 lei. Cercetările sunt încă în curs la Cabinetul de instrucție.

Sava Bărbătescu

„Celor ce ne'ntreabă unde este sediul asociației generale a învățătorilor, le răspundem: București, Bul. Take Ionescu, 23.

„Celor ce ne'ntreabă unde locuiește

președintele asociației generale, cel „din ordin”, ajuns ce-a ajuns, unde a ajuns și unde nu mai este, le stăm la dispoziție cu răspunsul: Tot la sediul acestei asociații!

Și dacă cumva, ne veți mai întreba dacă îi poate fi îngăduit ori nu, rămâne ca și D.-v., să apreciați. Copii sunteți însă! Uitați că și însul acesta trăiește în țara românească, unde toți veneticii îi știu de bun și unde toți cei... cu praznicul o ia înaintea acelor ce-ar trebui să fie înainte?!

Da! Președintele asociației generale a învățătorilor din România, pe nume D. V. Toni, n'are alt domiciliu. El șade în localul asociației, pe chiria plătită din truda bieților învățători, cărora ipistații (cei ce nu sunt cu musca pe căciulă, să n'o ia ca atare) acestui arendaș de moșie învățătorească, le rețin sistematic, din salarii, cotele anuale, sortite să alunece în stomacurile îmbuibăților din fruntea asociației (celor ce nu-și mângâie pânțele, le cerem scuze).

M. S.

Ne 'ntrebați cine este președinte al asociației generale a învățătorilor?

Cine să fie altul de cât cel ajuns, unde a ajuns și n'o să mai ajungă. Și mai știți ceva? S'a ales și președinte pe viață, fiind ce-a fost, cu ușile închise, la congresul dela Constanța, din 1938.

„Ce naivitate!

M. S.

De data asta vă rugăm pe bunii noștri colegi a nu ne mai asalta cu întrebările asupra întrebunțării fondurilor ce se scurg în Cassa Asociației Generale a învățătorilor din binecuvântatele căsuțe ale asociațiilor județene.

Nedumeriți suntem și noi și n'ar fi rău dacă organele în drept ar apuca taurul de coarne și l-ar ține bine să-l vedem și noi!

M. S.

Cărți și reviste

Revista generală a învățământului Anul XXVIII No. 5-6 Mai-Iunie 1940. În articolul „Evoluția învățământului primar și secundar în ultimii douăzeci de ani”, domnul Dr. C. Angelescu Consilier Regal și fost ministru al Educației Naționale face o succintă și amplă dare de seamă asupra dezvoltării învățământului primar și învățământului secundar în România dela 1919 până la 1937. Cităm câteva cifre și date cu privire la dezvoltarea învățământului primar ce nu trebuie uitate.

Starea învățământului primar imediat înainte de Unire se prezintă astfel:

Școli românești: 7.915 din cari: 5344 în Vechiul Regat, 2392 în Ardeal, 179 în Bucovina, — în Basarabia. Învățători: 12.118 români: 8851 în Vechiul Regat, 2767 în Ardeal, 500 în Bucovina, — în Basarabia. Elevi nici 1/2 din numărul celor înscriși nu mergeau la școală. Analfabeți: 43% în Vechiul Regat, 40% în Ardeal, 60% în Bucovina, 94% în Basarabia.

Dela 1922 până la 1937 s'au construit aproape 12.000 localuri de școli primare și câteva mii de locuințe pentru învățători și s'au reparat toate școlile distruse în timpul războiului.

Cum a crescut numărul învățătorilor români dela Unire până la 1937:

Înainte de Unire = 12.118 învățători români. În 1918/19 = 13.600 inv. români; 1928 = 41.714; În 1933 = 38.746; în 1937/38 = 47.914. Numărul școlilor dela 7915 la Unire a crescut la 17.385 în 1937/38.

În privința numărului de învățători suntem cu Turcia, țara cu cei mai puțini învățători.

Ne mai trebuiesc cel puțin 25.000—30.000 de învățători în raport cu nevoile populației noastre față chiar numai de numărul învățătorilor din Bulgaria¹).

1. Articolul e scris înainte de evacuarea Basarabiei și Bucovinei de Nord.

Editura Librăria Școalelor

din CRAIOVA, STR. UNIRII 43

a editat și a pus în vânzare pentru anul școlar 1940 - 41 manuale de curs primar clasele V—VII și caete de caligrafie, caete de desen geografic, caete de desen-bloc pentru clasele I—IV, întocmite de:

MARIN FLORESCU SAVA BĂRBĂTESCU ILIE JIANU
MARGARETA S. BĂRBĂTESCU
invățători
SOFIA ANDREESCU ION G. BIBER
profesori

Cărțile pentru clasele V, VI, VII și caetele de caligrafie pentru clasele I, II, III, IV au fost aprobate întreaga serie de Onor. Minister al Educației Naționale, în Iulie 1939, printre foarte puținele serii de manuale aprobate în întregime.

CETIREA

pentru clasa V	Lei 60
" " VI	" 54
" " VII	" 54

GRAMATICA

pentru clasa V	Lei 22
" " VI	" 17
" " VII	" 22

ARITMETICA

pentru clasa V	Lei 24
" " VI	" 14
" " VII	" 14

GEOGRAFIA

pentru clasa V	Lei 26
" " VI	" 36
" " VII	" 48

FIZICA

pentru clasa V	Lei —
" " VI	" —
" " VII	" —

Carnet de note și observațiuni sanitare și pedagogice

cartonat, pentru șapte ani clasa I—VII Lei 7.

Cărțile și caetele se găsesc de vânzare la toate librăriile din orașele capitale de județe din țară și la editură.

Unificarea învățământului primar. Un punct principal rezolvat de Legea din 1924 a fost unificarea învățământului primar de pe teritoriul României de astăzi. Prin organizarea unui singur tip de școală, pentru toți cetățenii de pe teritoriul României de astăzi, s'a obținut unificarea suflătească completă.

Vorbind despre rolul învățătorului, domnia-sa spune:

„Învățătorul este chemat să făurească mintea și sufletul copiilor, el este chemat să plămădească viitorul neamului. Pentru îndeplinirea unei așa de mari chemări, învățătorul nu trebuie să aibă altă preocupare decât aceea a înaltei sale misiuni. Plin de devotament, de avânt și de voință, el trebuie să fie un adevărat suflet de apostol și cu adâncă satisfacție trebuie să recunoscă că, munca depusă de dascălii noștri pe ogorul culturii naționale arată că, corpul nostru didactic este pătruns de această misiune, că și-a făcut și își face pe deplin datoria și că putem fi siguri că și în viitor va fi la înălțimea chemării sale”.

Vorbind despre colaboratorii domnie-sale ca ministru în perioadele 1922-1926 și 1933-1937, spune:

„Nu pot însă termina expunerea de mai sus, fără a adăuga că în opera îndeplinită în acest lung șir de ani, am

Caet de caligrafie

pentru clasa I	Lei 10
" " I	" 10
" " III	" 10
" " IV	" 10

Abecedar geografic

pentru clasa I	Lei 10
Ținutul Olt " II	" 15
Dunărea de jos " II	" 15

Caet de desen geografic

pentru clasa III	Lei 10
" " IV	" 12

Caet de desen-bloc

pentru clasa II	Lei 10
" " III	" 10
" " IV	" 10

O lectură agreabilă și instructivă pentru D-nii Învățători

Marcel Brion : Viața Hunilor.
Harold Lamb : Cruciadele.
A. Hiat Veril : Închiși.
Walter Scott : Ivanhoe.
Andrè Beucler : Ivan cel groaznic.

De vânzare la toate librăriile din țară.

fost secondat de suflete alese, de devotamente nemărginite, de colaboratori, care nu au văzut înaintea ochilor lor, decât marile interese ale școlii și ale culturii românești.

Dela umilul dascăl, din cel mai depărtat cătun al țării, trecând la masa mare a acestui admirabil corp didactic, de profesori și învățători... și apoi la neprețuții colaboratori direcți, Secretari Generali, Directori de Minister, Inspectori generali, Inspectori și Revizori, toți animați de cel mai cald patriotism, de cea mai adâncă dragoste de școală, au fost alături de mine, m'au ajutat, au pus o parte din sufletul lor, la opera îndeplinită, care este și opera lor”.

Expunerea evoluțiunii învățământului din România va continua în numărul viitor al Revistei, unde se va arăta ce s'a făcut dela 1937 până azi.

S. B.